

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 20. december 2010

JUB/ J.nr. 2010-8065

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 23. november 2010 følger hermed socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 94 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Marianne Jelved (RV).

Spørgsmål nr. 94:

"Set i lyset af, at Danmark i august 2009 tiltrådte FN's handicapkonvention, hvor artikel 19 stk a. har følgende formulering: "at personer med handicap har mulighed for at vælge deres bopæl, samt hvor og med hvem de vil bo, på lige fod med andre og ikke er forpligtet til at leve i en bestemt boform", bedes ministeren redegøre for hvad ministeren vil foretage sig i anledning af at flere og flere borgere henvender sig til Bo- og Udviklingsfonden for borgere med særlige behov (BUS), da de i deres hjemkommuner får at vide, at de skal flytte bestemte steder hen."

Svar:

Lovgivningen står ikke i vejen for, at mennesker med særlige behov frit kan vælge bosted lighed med andre, og det lægges derfor i besvarelsen til grund, at spørgsmålet alene vedrører de boligtyper, som kommunalbestyrelsen visiterer borgerne til efter en forudgående vurdering af de pågældendes behov for en særlig bolig.

Det følger af servicelovens § 129, stk. 1, at flytning til et botilbud efter serviceloven, ældreboligloven eller almenboligloven mod borgerens vilje kun kan ske, når:

- 1) det er absolut påkrævet for, at den pågældende kan få den nødvendige hjælp, og
- 2) hjælpen ikke kan gennemføres i personens hidtidige bolig og
- 3) den pågældende ikke kan overskue konsekvenserne af sine handlinger og
- 4) den pågældende udsætter sig selv for at lide væsentlig personskade og
- 5) det er uforsvarligt ikke at sørge for flytning.

Det fremgår af servicelovens § 131, stk. 1, at det er det sociale nævn, som træffer afgørelse om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 129 efter indstilling af kommunalbestyrelsen. Af § 131, stk. 4, fremgår, at kommunalbestyrelsen skal anmode statsforvaltningen om at beskikke en værge, når der indstilles til flytning, hvis den pågældende ikke allerede har en værge.

Borgeren har ret til at afslå et tilbud om at flytte i et bestemt botilbud, hvis den pågældende ikke selv ønsker det, medmindre betingelserne for at bruge magtanvendelse undtagelsesvist er til stede. Hvis borgeren opfylder betingelserne for at modtage hjælp efter serviceloven, har borgeren derfor krav på, at kommunalbestyrelsen yder borgeren hjælp der, hvor borgeren allerede opholder sig.

Regeringen har med virkning fra den 1. juli 2002 fået vedtaget lovændringer af både serviceloven og almenboligloven, hvor der blev indført et friere valg af almene ældre- og handicapboliger og lignende boliger.

Som beskrevet i servicelovens § 108, stk. 2, gælder det for ansøgere, som opfylder betingelserne for at modtage tilbud efter servicelovens § 108, at de har ret til at vælge tilsvarende tilbud. Retten til frit valg gælder uanset tilbuddets beliggenhed. Ankestyrelsen har truffet en principafgørelse om forståelsen af begrebet tilsvarende, jf. principafgørelse 165-10. Afgørelsen betyder, at kommunerne kan inddrage økonomiske kriterier i vurderingen af, om et tilbud er tilsvarende.

Der er således allerede gennemført lovgivning, der sikrer borgerens retssikkerhed i forbindelse med flytning til særlige botilbud mod den pågældendes vilje, og som giver borgeren valgmuligheder i forbindelse med visitation og anvisning af ældre- og handicapboliger og lignende boliger.

Benedikte Kiær

/Karin Ingemann